

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

9.8.2020 –10. sunnuntai helluntaista
Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa

Tekstit:

Päivän psalmi	Ps. 119:129 – 136
1. lukukappale	Sananl. 14:21 – 22, 25, 31
2. lukukappale	2. Kor. 8:9 – 15
Evankeliumi	Matt. 25:14 – 30

Esirukouksissamme: Fred, Pentti, Esme, Martha, Derek, Maria ja Kai.

Saarna 10. sunnuntai helluntaista 17.8.2014,
”Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa”
Kirkkoherra Arto Antturi, Helsinki (vaalisaarna)

Lahjat käyttöön!

Evankeliumi päättyy ”itkuun ja hampaiden kiristelyyn”. Siitä on hyvä aloittaa. Tällä saarnalla on siis kaksi mahdollista vaikutusta: joko se kaksinkertaistaa tuoton tai päättyy itkuun ja hampaiden kiristelyyn. Tulos tai ulos. Ja kuulija päättää. Seitsemänvuotiaana menetin toisen etuhampaani, kun hyppiessä kolautin sen paksuun metalliputkeen. Täti oli hammaslääkäri. Hän laittoi hampaan tynkään pari ruuvia ja kiristi katkenneen tilalle uuden hampaan. Onneksi tiedän siis miltä hampaan kiristely tuntuu.

Jeesuksen puheen kohde on selvä: fariseukset. He ovat niitä kelvottomia ja laiskoja palvelijoita, jotka kaivavat hoitoonsa uskotun talentin maahan. Heidän toimintansa ei tuota mitään. Fariseuksille Jumalan Lain eli Tooran käskyjen säilyttäminen muuttumattomana oli tullut paljon tärkeämmäksi kuin Lain sisällön oikea ymmärtäminen. Perinnäissäännöillä yritettiin varmistaa, että kukaan ei vain vahingossakaan tekisi mitään, mikä on lähelläkään lain rikkomista. Siksi tänäkään päivänä ortodoksijuutalaiset eivät voi sapattina painaa hissin nappia. Sähkökatkaisimeen koskeminen nimittäin voi synnyttää kipinän, mikä on tulen tekoa. Ja sen Laki kieltää.

Jumala on kuitenkin tarkoittanut Lakinsa palvelemaan elämää, ei näivettämään sitä. ”Sapatti on ihmistä varten, ei ihminen sapattia varten”, opetti Jeesus.

Aivan sama näivettymisen vaara koskee tätä kuulemaamme evankeliumia, jos pidämme sitä vain historiallisena kuvauksena Jeesuksen ja fariseusten erimielisyyksistä. Jumalan Sana ei ole vain historiaa. Se on kuin kutsu kesäisiin häihin: se aiheuttaa meissä toimintaa, se kutsuu valmistautumaan.

Jeesuksen vertaus antaa kolme edelleen ajankohtaista opetusta, joista haluan puhua: 1. kullakin on kykynsä, 2. on väärin olla yrittämättä ja 3. hyvä lisääntyy, kun sitä harjoitetaan.

1. Kullakin on kykynsä. ”Jos on lusikalla annettu, ei voi lapiolla vaatia”, sanotaan joskus. Harmi vain, että näin sanotaan usein juuri päinvastaisessa tarkoituksessa, kun nimenomaan haluttaisiin vaatia lapiolla joltain onnettomalta, joka ei siihen pysty. Raamatun mukaan Jumala ajattelee meistä ihmisistä toisella tavalla. Meistä jokainen on erilainen. Jokaisella on omat, ainutlaatuiset kykynsä. Tässä salissa meitä on parisataa ainutlaatuista, erilaista, kukin omilla lahjoillaan ja kyvyillään varustettua, Jumalalle rakasta ja arvokasta ihmistä. Siksi Jumala ei voi ollenkaan hyväksyä eikä sietää vertailua, jonka lopputuloksena usein on yhden vähättely ja toisen asettaminen jalustalle. Jumala vertailee meitä ainoastaan suhteessa itseemme ja meille annettuihin kykyihin. Meillä on siis lupa lopettaa toistemme vertailu. Kullekin on annettu kykynsä. Kiinnostavaa on, mitä sinä kyvyilläsi teet, mitä minä teen kyvyilläni.

2. Siksi tämä vertaus opettaa, että on väärin olla yrittämättä. On väärin haudata lahjansa. Ei yhden talentin saanut palvelija ollut lahjaton. Hän vain päätti olla tekemättä talentillaan mitään. Olisi ollut jopa parempi menettää se yrittäessään, kuin olla kokonaan yrittämättä. Jos olet kokenut menetyksiä siksi, että olet urhollisesti yrittänyt, nosta pääsi! Jos olet jäänyt reilussa kilpailussa kakkoseksi, ole ylpeä. Hopee ei o häpee – kun tiedät yrittäneesi.

3. Kolmas asia, johon tämä vertaus meidät kutsuu, on hyvän lisääminen harjoittamalla. Jeesus ilmaisee sen tässä tavalla, joka on saanut monen kuulijan hämilleen: ”Jolla on, sille annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.” Mutta kyse on yleisestä totuudesta, kaikkialla nähtävissä olevasta lainalaisuudesta. Kun meille on annettu jokin lahja ja käytämme sitä, se tuottaa hedelmää, se lisääntyy. Mutta jos kätkemme lahjamme, emme käytä sitä yhteiseksi hyväksi, me menetämme sen. Ei urkuriksi voi ryhtyä, jos ei halua harjoitella. Mutta lastenhojaaja ja diakoni, joka harjoittaa kykyjensä, ei tee hyvää pelkästään itselleen, vaan kylvää hyvää siementä ehkä sadoille muille. Mitä enemmän käytämme meille annettua kykyä, sitä enemmän se tuottaa. Ja Paavali muistuttaa: ”Ei kukaan meistä elä itseään varten, eikä kukaan edes kuole itseään varten. Jos elämme, elämme Herralle, ja jos kuolemme, kuolemme Herralle.” Eivät meillä olevat lahjat ja kyvyt siis ole meitä itseämme varten, vaan – Ignatius Loyolan sanoin – jotta rakastaisimme, palvelisimme ja kunnioittaisimme Herraa, meidän Jumalaamme. Seurakunta on se ihmisten yhteisö, jossa jokaisella, erilaisine kykyineen, taitoineen, lahjoineen, on oma paikka ja palvelutehtävä. Lähde mukaan tähän! Harjoittamalla Jumalan antamia lahjoja, hyvä lisääntyy.

Jeesus siis opettaa kolme hyvin käytännöllistä ja tärkeää elämän tosiasiaa: kullakin on lahjansa, olisi väärin olla yrittämättä, ja hyvä lisääntyy, kun sitä harjoitetaan.

Lopuksi on palattava vielä alkuun ja Jeesuksen alkuperäiseen tarkoitukseen, sillä siihen sisältyy jotain vielä suurempaa. Vertauksen kelvoton ja laiska palvelija on siis sellainen ihminen, joka kaivaa Jumalan antaman hyvän lahjan maahan eikä viitsi edes yrittää. Mutta puheessa oli kaksi muutakin palvelijaa. Mitä Jeesus tarkoitti hyvien ja uskollisten palvelijoiden, viiden ja kahden talentin palvelijoiden bisneksillä?

Talenti on painomitta, noin 40 kg. Talenti hopeaa on arvokkaampaa kuin talenti lantaa. Lanta kuulukin levittää pellolle. Mutta se, mitä taivaallinen Isä asettaa meidän käsiimme on valtava aarre, se on enemmän kuin hopea, arvokkaampi kuin puhdas kulta. Hän antaa oman sanansa, oman lihaksi tulleen Sanansa, oman Poikansa, Kristuksen todellisen läsnäolon tässä ja nyt meidän keskellämme. Sen hän asettaa meidän käsiimme tänään.

Ja jos me emme tätä lahjaa kätke, vaan annamme sen tehdä tehtävänsä, se tekee tulosta varmasti. Evankeliumin ilo jaettu puolison kanssa, ystävän kanssa, vierellä kulkijan kanssa on kaksinkertainen ilo. Sitä on seurakunta. Yhdestä tulee kaksi. Kahdesta tulee neljä. Viidestä tulee kymmenen. Tämän ihmeen tekee itse Jumala. Ota tämä aarre iloiten vastaan, kun se sinulle tarjotaan ehtoollispöydässä.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church